

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

02.11.2021 r.

KOMENTARZE EKSPERTÓW WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW/ INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Przesłanki powstania stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terenie kraju w świetle przepisów ustawy VAT, wyrok NSA z 22 października 2021 roku, sygn. I FSK 1519/19 3

Kwestia spełnienia przesłanki nieodpłatności świadczenia, o której mowa w art. 21 ust. 1 pkt 68a ustawy PIT, w stosunku do nagród wydawanych w ramach konkursu, wyrok NSA z 19 października 2021 r. sygn. II FSK 192/19 4

Przesłanki powstania stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terenie kraju w świetle przepisów ustawy VAT, wyrok NSA z 22 października 2021 roku, sygn. I FSK 1519/19

W przedmiotowej sprawie istota sporu sprowadzała się do rozstrzygnięcia, czy spółka z siedzibą w Luksemburgu (zarejestrowana w Polsce jako podatnik VAT i podatnik VAT UE) posiadała w Polsce stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej [dalej: **SMPD**] w myśl przepisów ustawy o VAT – w konsekwencji, czy brak było możliwości rozliczania VAT przez polskiego kontrahenta spółki (nabywcę) na zasadzie odwróconego obciążenia.

Spółka stanęła na stanowisku, że nie posiadała SMPD w Polsce. Wynikało to z faktu, że nie posiadała w Polsce własnej infrastruktury, nie zatrudniała żadnego pracownika oraz nie sprawowała kontroli nad zapleczem personalnym i technicznym usługodawcy prowadzącego magazyn w Polsce. Z takim stanowiskiem nie zgodził się organ argumentując, iż wynajmowany przez spółkę magazyn cechuje się wystarczającą stałością na potrzeby zidentyfikowania SMPD.

Sprawa trafiła do WSA w Warszawie, który nie zgodził się ze stanowiskiem organu i uchylił jego wcześniejsze decyzje. WSA w Warszawie zaakceptował wykładnię przepisów dotyczących SMPD dokonaną przez organ w świetle orzecznictwa TSUE. Równoległe wskazał jednak, że o istnieniu SMPD nie można mówić w trakcie całego badanego przez organ okresu, a tym samym wydana decyzja nie uwzględnia ustaleń stanu faktycznego.

W ocenie Sądu brak było podstaw do uznania, że doszło do popełnienia oszustwa podatkowego lub nadużycia prawa, gdyż podatek VAT został rozliczony przez kontrahenta spółki. W konsekwencji, nałożenie na spółkę obowiązku zapłaty należnego VAT byłoby sprzeczne z zasadą neutralności i proporcjonalności.

Organ podatkowy wniósł skargę kasacyjną od wyroku. Naczelny Sąd Administracyjny uznał, iż podniesione zarzuty okazały się nieuzasadnione, oddalając tym samym skargę kasacyjną organu.

W ustnych motywach wyroku wskazano, iż prawidłowo sąd I instancji zaakceptował sposób rozliczenia transakcji przy zastosowaniu mechanizmu odwróconego obciążenia. NSA uznał, że przy ustalaniu miejsca opodatkowania podstawowym kryterium jest siedziba spółki. Inne miejsca są brane pod uwagę, gdy odniesienie do siedziby prowadzi do nieracjonalnych rezultatów lub stwarza konflikt pomiędzy państwami członkowskimi. SMPD nie może być też domniemywane. W sprawie, miejscem opodatkowania dostaw była Polska, a podatek VAT został rozliczony przez nabywców. Nie zaszła zatem żadna z okoliczności, która stwarza potrzebę poszukiwania SMPD.

Co istotne, NSA zaznaczył, że orzecznictwo w tym zakresie ewoluowało oraz odniósł się do wyroku TSUE w sprawie C931/19, Titanium Ltd, który dotyczył innego stanu faktycznego. Jednakże, tezy z niego płynące, uznał za pomocne przy definiowaniu pojęcia SMPD.

Komentarz eksperta

Wyrok NSA zdecydowanie należy ocenić w sposób pozytywny. Odnosząc się do jego ustnych motywów można żywić nadzieję, iż sądy administracyjne dotarły do punktu zwrotnego w obszarze identyfikowania SMPD na terytorium Polski.

Niemniej jednak, zmiana podejścia organów podatkowych w zakresie definicji SMPD prawdopodobnie nastąpi dopiero z upływem czasu, niezbędnym na ugruntowanie się linii orzeczniczej sądów administracyjnych.

Konkludując, Naczelny Sąd Administracyjny otworzył omawianym wyrokiem proces zmian w zakresie identyfikowania stałego miejsca prowadzenia działalności, które powinno mieć miejsce tylko w wyjątkowych sytuacjach. W szczególności, jeżeli jest to niezbędne dla osiągnięcia celu, jakim jest prawidłowe rozliczenie VAT.

KONRAD SZYMALA
KONSULTANT PODATKOWY

Kwestia spełnienia przesłanki nieodpłatności świadczenia, o której mowa w art. 21 ust. 1 pkt 68a ustawy PIT, w stosunku do nagród wydawanych w ramach konkursu, wyrok NSA z 19 października 2021 r. sygn. II FSK 192/19

Nie ma powodów do uznania, iż sam fakt wzięcia udziału w danym konkursie po spełnieniu przewidzianych w regulaminie warunków automatycznie powoduje powstanie ekwiwalentnego świadczenia wobec świadczenia instytucji. Definicja nieodpłatnego świadczenia nie wyklucza tego, że otrzymujący świadczenie musi podjąć jakieś działania, aby świadczenie otrzymać. Istotne jest wszakże to, aby w zamian za to świadczenie (kwalifikowane jako nieodpłatne) nie wykonywał żadnego świadczenia wzajemnego. Działanie - polegające na spełnieniu wymogów przewidzianych w regulaminie, które jest warunkiem otrzymania świadczenia (nagrody), nie ma charakteru świadczenia wzajemnego. Nie można zatem uznać stosunku pomiędzy organizatorem konkursu a jego uczestnikiem za umowę wzajemną.

W związku z powyższym, świadczenie spełniane na rzecz uczestnika konkursu (przekazana nagroda) ma charakter świadczenia nieodpłatnego. Nie można również uznać za prawidłowe stanowiska organu interpretacyjnego, że o braku nieodpłatności świadczenia w konkursach organizowanych przez instytucję przesądza fakt, że nagrody wydawane w konkursach nie są wydawane wszystkim uczestnikom organizowanego przedsięwzięcia. Nie ma też podstaw do podważania stanowiska instytucji, że organizowane przez nią działania związane z konkursami mają na celu promowanie i reklamowanie jej działalności, w efekcie zachęcanie mieszkańców miasta i województwa do brania udziału w przyszłych przedsięwzięciach artystycznych organizowanych przez instytucję. Skoro w ramach planowanych konkursów uczestnicy będą mieli możliwość wygrania nagród w postaci m.in. biletów wstępu na imprezy kulturalne organizowane przez instytucję, to niewątpliwie nagrody wydawane w konkursach mają związek z promocją i reklamą instytucji.

Komentarz eksperta

Omawiany wyrok NSA stanowi kolejne już orzeczenie sądu administracyjnego (zob. też np. wyrok NSA z 26 listopada 2019 r., sygn. akt II FSK 3728/17), w którym przyjęto odmienną od prezentowanej przez znaczną część organów podatkowych wykładnię pojęcia „nieodpłatnych świadczeń” dla celów zwolnienia z PIT określonego w art. 21 ust. 1 pkt 68a ustawy PIT.

Zgodnie z art. 21 ust. 1 pkt 68a ustawy PIT, zwolniona z opodatkowania jest wartość nieodpłatnych świadczeń, o których mowa w art. 20 ust. 1, otrzymanych od świadczeniodawcy w związku z jego promocją lub reklamą - jeżeli jednorazowa wartość tych świadczeń nie przekracza kwoty 200 zł; zwolnienie nie ma zastosowania, jeżeli świadczenie jest dokonywane na rzecz pracownika świadczeniodawcy lub osoby pozostającej ze świadczeniodawcą w stosunku cywilnoprawnym.

Zazwyczaj przyjmuje się, iż przedmiotowe zwolnienie znajduje zastosowanie do nieodpłatnych świadczeń otrzymywanych w ramach akcji promocyjno-reklamowych, w czasie których wręcza się drobne gadżety reklamowe i promocyjne czy też wykonuje usługi wchodzące w zakres działalności gospodarczej dokonującego świadczenia. Przekazanie nagród/świadczeń ma nie wiązać się z żadną czynnością wzajemną obdarowanego, ma nie być nagrodą za określone zachowanie/wykonanie danej czynności (w tym wygranie rywalizacji).

JUSTYNA PUŁKA
DORADCA PODATKOWY

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

- Skutki podatkowe na gruncie ustawy VAT świadczenia usług dostarczania wody, wobec śmierci dotychczasowego nabywcy, na rzecz niezidentyfikowanego podmiotu, wyrok NSA z 22 października 2021 r., sygn. I FSK 283/18** 6
- Firma świadcząca prace adaptacyjne na rzecz wynajmującego nieruchomości nie jest jego podwykonawcą w rozumieniu art. 17 ust. 1h ustawy VAT, wyrok NSA z 22 października 2021 r., sygn. I FSK 2041/18** 6
- Sprzedaż przez gminę na rzecz jednostek wchodzących w skład administracji państwowej czy Skarbu Państwa nie jest sprzedażą na rzecz podmiotów powiązanych, o których mowa w art. 32 ust. 2 pkt 1 ustawy VAT, wyrok WSA w Gliwicach z 20 października 2021 r., sygn. I SA/GL 861/21** 6
- Wobec niedokonania przez polskiego ustawodawcę notyfikacji, o której mowa w art. 3 rozporządzenia Rady nr 659/1999, stosowanie zwolnienia z art. 7 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w odniesieniu do prywatnej infrastruktury kolejowej należy uznać za objęte klauzulą zawieszającą, wyrok WSA w Rzeszowie z 19 października 2021 r., sygn. I SA/RZ 563/21** 7
- Kwestia rozliczenia ulgi badawczo-rozwojowej w PGK, wyrok WSA w Opolu z 20 października 2021 r., sygn. I SA/OP 312/21** 7

Skutki podatkowe na gruncie ustawy VAT świadczenia usług dostarczania wody, wobec śmierci dotychczasowego nabywcy, na rzecz niezidentyfikowanego podmiotu, wyrok NSA z 22 października 2021 r., sygn. I FSK 283/18

W analizowanej sprawie nie można zgodzić się z poglądem, że po śmierci nabywcy (czyli osoby będącej stroną umowy o dostawę wody i odprowadzenie ścieków) nie mamy do czynienia z usługą.

W powyższym kontekście należy podkreślić dwie kwestie:

- po pierwsze: mamy do czynienia ze specyficznym rodzajem usług: wodociągi dostarczają wodę i odprowadzają ścieki, czyli wykonują zadania nałożone na mocy przepisów (również ustawy), które nakładają na takie przedsiębiorstwo obowiązek zawarcia umów z osobami, które spełniają wymogi czy to techniczne (do odbioru wody), czy prawne (tytuł prawny do lokalu). W związku z tym argumentacja, zgodnie z którą należy zastosować analogiczne rozwiązanie jak w przypadku bezumownego korzystania po zakończeniu np. umowy dzierżawy, nie znajduje tu zastosowania. W takich sprawach, gdzie jest już ukształtowana linia orzecznictwa, po zakończeniu umowy dzierżawy nie mamy do czynienia ze świadczeniem usług; mamy wyraźną wolę stron o braku kontynuacji danej relacji gospodarczej. W analizowanej sprawie, w przypadku śmierci osoby będącej stroną umowy o dostawę wody, czy o odprowadzenie ścieków, takiej woli czy nawet świadomości braku woli kontynuowania takiego stosunku prawnego nie ma.
- po drugie: pojęcie beneficjenta usługi tutaj należy rozumieć szeroko. Nie można bowiem ograniczyć tego pojęcia tak formalistycznie - jak to uczyniła spółka - wyłącznie do podmiotu wpisanego do umowy o dostawę wody, bo faktycznie beneficjentem jest nie tylko osoba wpisana w umowę, ale także osoby bliskie, współmieszkańcy. W związku z tym brak dopełnienia wymogów formalnych polegających na przepisaniu umowy, czy zawarciu nowej umowy nie może zmieniać tej relacji gospodarczej, która nadal istnieje, a mianowicie faktu, że spółka świadczy usługę w postaci dostawy wody i odbioru ścieków za co otrzymuje określone świadczone. W związku z tym te

kwoty płacone przez podmioty, które nie są stronami umowy, po śmierci nabywcy, stanowią podstawę opodatkowania.

Firma świadcząca prace adaptacyjne na rzecz wynajmującego nieruchomości nie jest jego podwykonawcą w rozumieniu art. 17 ust. 1h ustawy VAT, wyrok NSA z 22 października 2021 r., sygn. I FSK 2041/18

Ustawa nie definiuje pojęcia „podwykonawca”, o którym mowa w art. 17 ust. 1h ustawy VAT. W konsekwencji należy z treści umowy wywnioskować jakie są wzajemne relacje między jej stronami.

W sytuacji, gdy wynajmujący dokonuje modernizacji lokalu, który to lokal stanowi przedmiot umowy najmu, zakupione w związku z tym usługi budowlane nabywa we własnym imieniu i w dominującym stopniu na własną rzecz. Nie sposób uważać, że beneficjentem tych usług (nakładów) jest w jakiegokolwiek postaci późniejszy najemca. Mamy do czynienia z jedną kompleksową umową najmu i okoliczność, że przyjęto trochę nietypową formę przeniesienia tych kosztów na najemcę (przez refakturę) nie oznacza, że zmienił się cel tej transakcji. W konsekwencji nie ma powodów, by uznawać, że z tego powodu, tylko w tym przypadku wykonujący usługi budowlane jest podwykonawcą wynajmującego.

Sprzedaż przez gminę na rzecz jednostek wchodzących w skład administracji państwowej czy Skarbu Państwa nie jest sprzedażą na rzecz podmiotów powiązanych, o których mowa w art. 32 ust. 2 pkt 1 ustawy VAT, wyrok WSA w Gliwicach z 20 października 2021 r., sygn. I SA/GL 861/21

Powiązanie, o którym mowa w art. 32 ust. 2 pkt 1 ustawy VAT, nie odnosi się do powiązania potencjalnego czy hipotetycznego, ale do powiązania faktycznego. Przedstawiony stan faktyczny sprawy nie daje podstaw do przyjęcia, że zachodzą między gminą a jednostkami administracji publicznej, czy też gminą a Skarbem Państwa powiązania, o których mowa w art. 32 ust. 2 pkt 1 ustawy VAT.

Okoliczność, że z przepisów ustaw wynikają jakieś kompetencje starosty czy innego organu, nie oznacza faktycznego wywierania wpływu gminy i tym samym powiązania gminy z jednostkami wchodzącymi w skład administracji zespolonej czy Skarbem Państwa.

Wobec niedokonania przez polskiego ustawodawcę notyfikacji, o której mowa w art. 3 rozporządzenia Rady nr 659/1999, stosowanie zwolnienia z art. 7 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w odniesieniu do prywatnej infrastruktury kolejowej należy uznać za objęte klauzulą zawieszającą, wyrok WSA w Rzeszowie z 19 października 2021 r., sygn. I SA/RZ 563/21

W odniesieniu do prywatnej infrastruktury kolejowej, zwolnienie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, może stanowić formę pomocy publicznej, która dla wprowadzenia jej realizacji wymaga obowiązkowej notyfikacji Komisji Europejskiej.

Wprowadzone bowiem w art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych kryterium zwolnienia uzależnione od posiadania gruntów, budynków oraz budowli stanowiących infrastrukturę kolejową w rozumieniu ustawy o transporcie kolejowym stanowi selektywny środek pomocowy, który może sprzyjać określonym kategoriom podmiotów i zakłócać konkurencję.

Skoro, wbrew wymogom, akt prawny regulujący zwolnienie nie został notyfikowany, nie można udzielić przedsiębiorcy prawa do

stosowania ww. zwolnienia, nawet jeśli spełni warunki zawarte w treści formułującej to zwolnienie regulacji krajowej.

Kwestia rozliczenia ulgi badawczo-rozwojowej w PGK, wyrok WSA w Opolu z 20 października 2021 r., sygn. I SA/OP 312/21

Spółka, będąca spółką z PGK, która prowadzi działalność badawczo-rozwojową i ponosi wydatki na prowadzenie tej działalności nie uwzględnia kosztów kwalifikowanych w rozliczeniu będącym rozliczeniem cząstkowym z punktu widzenia podstawy opodatkowania PGK.

Podatek w PGK nie stanowi sumy podatku wyliczonego na poziomie poszczególnych spółek, bowiem podatku na poziomie poszczególnych spółek się nie wylicza. Ten podatek oblicza się na poziomie grupy od podstawy opodatkowania, którą tworzy suma dochodów i strat tych spółek wchodzących w skład grupy.

Z powyższych względów art. 18d ust. 1 ustawy CIT w ogóle nie znajduje zastosowania wobec spółki tworzącej PGK, zaś wydatki poniesione przez spółkę na działalność badawczo-rozwojową przynależą grupie, która po osiągnięciu dochodu te wydatki odlicza.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Opodatkowanie VAT odpłatnego udostępnienia infrastruktury na podstawie umowy eksploatacji. Prawo do pełnego odliczenia podatku naliczonego od wydatków inwestycyjnych , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 8 października 2021 r., sygn. 0114-KDIP4-1.4012.392.2021.2.SK	9
Przesłanki zwolnienia z art. 43 ust. 1 pkt 2 ustawy VAT sprzedaży samochodów , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 13 października 2021 r., sygn. 0112-KDIL1-1.4012.508.2021.2.AW	9
Kwestia oceny czy świadczona usługa stanowi usługę elektroniczną, o której mowa w art. 28k ust. 1 ustawy VAT, która podlega oznaczeniu w ewidencji VAT symbolem EE , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 12 października 2021 r., sygn. 0112-KDIL1-2.4012.323.2021.2.NF	10
Brak obowiązku wydania paragonu fiskalnego w przypadku przesłania faktury elektronicznej na wskazany w procesie rejestracji adres e-mail. Zasady przechowywania paragonów , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 6 października 2021 r., sygn. 0111-KDIB3-2.4012.623.2021.1.AZ	10
Kwestia ustalenia, czy sposób rozliczenia prac B+R przy zastosowaniu metody rozsądnej marży uprawnia do zastosowania ulgi z art. 18d ustawy CIT , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 5 października 2021 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.237.2021.2.PD	11
Zakres przedmiotowy pojęcia „wydatki bezpośrednio poniesione na nabycie waluty wirtualnej”, o których mowa w art. 15 ust. 11 ustawy CIT , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 6 października 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.334.2021.2.BS	11

Opodatkowanie VAT odpłatnego udostępnienia infrastruktury na podstawie umowy eksploatacji. Prawo do pełnego odliczenia podatku naliczonego od wydatków inwestycyjnych, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 8 października 2021 r., sygn. 0114-KDIP4-1.4012.392.2021.2.SK

W analizowanej sprawie gmina na podstawie umowy na eksploatację kanalizacji sanitarnej, odpłatnie udostępnia na rzecz spółki obecnie funkcjonującej na terenie gminy infrastrukturę kanalizacyjną. Gmina w 2021 r. planuje zrealizować inwestycję pn. „Budowa kanalizacji sanitarnej (...)” - wydatki ponoszone przez gminę na nabycie towarów i usług w przedmiotowym zakresie finansowane będą zarówno ze środków własnych gminy, jak i przy udziale środków pochodzących z Rządowego Funduszu Inwestycji Lokalnych. Zgodnie z dotychczasowym modelem, również w przypadku infrastruktury powstałej w ramach ww. inwestycji, gmina odpłatnie udostępni przedmiotowy majątek na rzecz spółki do eksploatacji na podstawie aneksu do ww. umowy. Inwestycja zostanie podłączona do pozostałej infrastruktury zarządzanej przez spółkę i służyć będzie do świadczenia przez nią odpłatnych usług odbioru ścieków na rzecz mieszkańców, przedsiębiorców oraz instytucji znajdujących się na terenie gminy, jak również jednostek organizacyjnych Gminy. Mając na uwadze powyższe okoliczności uznać należy, że:

1) Odpłatne udostępnienie infrastruktury na rzecz spółki na podstawie opisanej umowy eksploatacji powoduje, że gmina będzie występować w roli podatnika w rozumieniu art. 15 ust. 1 ustawy VAT, a w konsekwencji dokonane czynności będą stanowiły czynności podlegające opodatkowaniu – na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 8 ust. 1 ustawy VAT – niekorzystające ze zwolnienia z VAT.

2) W związku z odpłatnym udostępnieniem przez gminę na rzecz spółki infrastruktury wybudowanej w ramach inwestycji, gminie – na podstawie art. 86 ust. 1 ustawy VAT – będzie przysługiwało prawo do odliczenia VAT naliczonego wynikającego z faktur dokumentujących wydatki ponoszone na realizację Inwestycji. Prawo to będzie przysługiwało w przypadku niezastąpienia przesłanek negatywnych wynikających z art. 88 ustawy VAT.

Ponadto, przepisy art. 90 i 91 ustawy VAT nie będą miały zastosowania, ponieważ wydatki

ponoszone na realizację inwestycji związane będą wyłącznie z czynnościami opodatkowanymi (odpłatnym udostępnieniem infrastruktury na rzecz spółki) i nie będą służyły czynnościom zwolnionym z opodatkowania.

Przesłanki zwolnienia z art. 43 ust. 1 pkt 2 ustawy VAT sprzedaży samochodów, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 13 października 2021 r., sygn. 0112-KDIL1-1.4012.508.2021.2.AW

Dla oceny możliwości korzystania ze zwolnienia z art. 43 ust. 1 pkt 2 ustawy VAT, przy sprzedaży samochodów, konieczna jest ocena w kontekście całości działań podejmowanych przez spółkę. Zatem wykorzystywanie przez spółkę samochodów w prowadzonej działalności, gdzie podstawowe czynności wykonywane przez spółkę korzystają ze zwolnienia z opodatkowania VAT, a marginalnie wykonywane przez spółkę czynności są opodatkowane VAT (udostępnianie samochodów odpłatnie na rzecz pracowników i członków zarządu) powoduje, że spółka nie wykorzystywała/nie wykorzystuje samochodów wyłącznie do działalności zwolnionej. Należy zatem uznać, że samochody nie były/nie są wykorzystywane przez spółkę przez cały okres ich posiadania wyłącznie na cele działalności zwolnionej od podatku VAT.

W niniejszych okolicznościach, odpłatne udostępnianie samochodów, które mają być przedmiotem zbycia, zatrudnianym pracownikom i członkom zarządu do celów prywatnych – jak wskazała sama spółka – stanowiło dla spółki czynność opodatkowaną VAT. Spółka naliczała z tytułu tego udostępnienia podatek VAT i traktowała tę czynność jako podlegającą opodatkowaniu VAT. Opodatkowanie VAT powyższych czynności było skutkiem podatkowym otrzymania przez spółkę odpłatności za udostępnione samochody.

Z uwagi na powyższe, należy wskazać, że skoro nie doszło do łącznego spełnienia przesłanek art. 43 ust. 1 pkt 2 ustawy VAT, sprzedaż samochodów nie korzysta/nie będzie korzystała ze zwolnienia z VAT na mocy art. 43 ust. 1 pkt 2 ustawy VAT. Z uwagi na fakt wykorzystywania samochodów na cele działalności zwolnionej i opodatkowanej, ich sprzedaż nie będzie mogła korzystać z ww. zwolnienia. Podsumowując, transakcja sprzedaży ww. samochodów nie korzysta/nie będzie korzystała ze zwolnienia z VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 2 ustawy VAT.

Kwestia oceny czy świadczona usługa stanowi usługę elektroniczną, o której mowa w art. 28k ust. 1 ustawy VAT, która podlega oznaczeniu w ewidencji VAT symbolem EE, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 12 października 2021 r., sygn. 0112-KDIL1-2.4012.323.2021.2.NF

Sprzedaż abonamentu na pakiet aplikacji dla kancelarii nie stanowi dostawy produktu w formie cyfrowej, ponieważ produkt jest instalowany i uruchamiany bezpośrednio na urządzeniu klienta wnioskodawcy. Sprzedaż abonamentów nie stanowi również usług wymienionych w Załączniku nr 1 do rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) Nr 282/2011 z dnia 15 marca 2011 r. ustanawiającego środki wykonawcze do Dyrektywy 112. Sprzedaż abonamentu na pakiet aplikacji dla kancelarii nie odbywa się za pomocą Internetu lub sieci elektronicznej. Na stronie internetowej wnioskodawcy są dostępne informacje o możliwości zakupu oprogramowania, jednak wymaga to kontaktu klienta z obsługą wnioskodawcy. Sprzedaż abonamentu nie jest zautomatyzowana, oprogramowanie musi zostać wdrożone u każdego klienta indywidualnie, przez techników wnioskodawcy, jak również każdy klient musi zostać przeszkolony w zakresie korzystania z oprogramowania. Sprzedaż abonamentu na pakiet aplikacji wymaga znacznego udziału człowieka, który to udział polega na zainstalowaniu i wdrożeniu oprogramowania na urządzeniach klienta, wobec powyższego klient ma bezpośredni kontakt z pracownikami wnioskodawcy. Ponadto, część prac związanych z udostępnieniem oprogramowania odbywa się zdalnie, poprzez udostępnienie pulpitu zdalnego.

Dodatkowo, klient ma również świadomość, że w trakcie trwania umowy ma nieograniczony kontakt z wnioskodawcą. Sprzedaż abonamentu na pakiet aplikacji dla kancelarii jest możliwa bez wykorzystania technologii informacyjnej. Należy podkreślić, że art. 7 ust. 2 lit. a rozporządzenia 282/2011 jednoznacznie zalicza do usług elektronicznych ogólne dostawy produktów w formie cyfrowej. W świetle tego przepisu nie ma zatem znaczenia sam proces twórczy polegający na wykonaniu produktu ani też to, czy dostawy dokonuje

sam wytwórca produktu czy też dystrybutor tego produktu. O zakwalifikowaniu do usług elektronicznych przesądza sam fakt dokonania dostawy produktów cyfrowych.

Zatem w świetle przedstawionych powyżej regulacji należy wskazać, że usług świadczonych przez wnioskodawcę polegających na sprzedaży abonamentu na pakiet aplikacji, nie można uznać za usługi elektroniczne, o których mowa w art. 2 pkt 26 ustawy VAT. Tym samym, przepisy art. 28k ustawy VAT, w niniejszej sprawie nie będą miały zastosowania. W konsekwencji usługa ta nie podlega oznaczeniu w ewidencji VAT symbolem „EE”, o którym mowa w § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia MF z dnia 15 października 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu danych zawartych w deklaracjach podatkowych i w ewidencji w zakresie podatku od towarów i usług.

Brak obowiązku wydania paragonu fiskalnego w przypadku przesłania faktury elektronicznej na wskazany w procesie rejestracji adres e-mail. Zasady przechowywania paragonów, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 6 października 2021 r., sygn. 0111-KDIB3-2.4012.623.2021.1.AZ

1) Skoro akceptacja regulaminu oznacza zgłoszenie żądania uzyskania faktury, zamiast paragonu fiskalnego oraz wyrażenie zgody na otrzymywanie faktury w postaci elektronicznej, to należy się zgodzić ze spółką, że ma ona prawo do wystawienia faktury oraz wydania klientowi wyłącznie faktury zachowując paragon fiskalny we własnej dokumentacji. Jednocześnie spółka będzie miała obowiązek zostawić w dokumentacji paragon dotyczący tej sprzedaży z danymi identyfikującymi tę fakturę np. nr faktury oraz datę wystawienia.

2) Spółka będzie obowiązana przechowywać w swojej dokumentacji paragon zawierający dane identyfikujące fakturę elektroniczną dotyczącą tej samej sprzedaży zgodnie z art. 106h ust. 3 ustawy VAT, przy czym paragony mogą pozostać w formie rolki z kasy rejestrującej, bez ich rozdzielania, lecz muszą zawierać dane identyfikujące fakturę dotyczącą tej sprzedaży m.in. nr faktury oraz data jej wystawienia.

Kwestia ustalenia, czy sposób rozliczenia prac B+R przy zastosowaniu metody rozsądnej marży uprawnia do zastosowania ulgi z art. 18d ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 5 października 2021 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.237.2021.2.PD

W przypadku kalkulowania wynagrodzenia należnego spółce w oparciu o tzw. metodę „koszt plus” nie dochodzi do „zwrotu w jakiegokolwiek formie”. Przyjęcie odmiennej interpretacji prowadziłoby do stanowiska, że jedynie prace B+R, za których prowadzenie nie jest pobierane wynagrodzenie uprawniają do skorzystania z ulgi wskazanej w art. 18d ustawy CIT.

Interpretacja inna niż przedstawiona powyżej prowadzi do sytuacji, że ulga opisana w art. 18d ustawy CIT, promowałaby prace badawczo-rozwojowe prowadzone w oderwaniu od celu gospodarczego jakim jest generowanie dochodu. Wprowadzenie art. 18d ust. 5 do ustawy CIT miało posłużyć zapewnieniu aby kosztami kwalifikowanymi mogły być wyłącznie te koszty uzyskania przychodów, które nie zostały pokryte ze środków innych niż środki własne podatnika (których ciężaru ekonomicznego nie poniósł podatnik), w szczególności ze środków pochodzących z udzielonych dotacji, subwencji itp.

Dodatkowo, nie jest istotny fakt, iż wynagrodzenie za świadczone usługi spółka otrzymuje od podmiotów powiązanych zgodnie z art. 11 ust. 1 oraz 4 ustawy CIT. Przepisy dotyczące ulgi na działalność badawczo-rozwojową nie zawierają wyłączenia w tym zakresie. Należy jednocześnie zaznaczyć, że zgodnie z ugruntowaną praktyką w odniesieniu do przepisów dotyczących ulg i zwolnień, przepisy podatkowe należy interpretować w sposób ścisły i nie można w odniesieniu do nich stosować interpretacji rozszerzającej. Skoro więc w przepisach podatkowych nie ma wyraźnego przepisu dotyczącego wyłączenia z obszaru ulgi na działalność badawczo-rozwojową sytuacji,

w której podmiot prowadzący taką działalność otrzymuje wynagrodzenie od podmiotu powiązanego, to wspomniana relacja nie wpływa na możliwość zastosowania ulgi opisanej w art. 18d ustawy CIT.

Zakres przedmiotowy pojęcia „wydatki bezpośrednio poniesione na nabycie waluty wirtualnej”, o których mowa w art. 15 ust. 11 ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 6 października 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.334.2021.2.BS

Wnioskodawca w związku z „kopaniem waluty wirtualnej” ponosi wydatki na zakup sprzętu przeznaczonego do kopania waluty wirtualnej oraz generuje wydatki na energię elektryczną zużywaną w tym celu. Wnioskodawca wskazał również, że podzespoły komputerowe do kopania waluty wirtualnej zostały zaliczone do środków trwałych i podlegają amortyzacji. Przedmiotowych wydatków poniesionych przez wnioskodawcę nie można uznać za wydatki bezpośrednio poniesione na nabycie waluty wirtualnej, o których mowa w art. 15 ust. 11 w zw. z art. 7b ust. 1 pkt 6 lit. f ustawy CIT. Wnioskodawca nie nabywa waluty wirtualnej od innego podmiotu, lecz dokonuje jej pierwotnego wydobycia, zbliżonego do wytworzenia. Wykopana waluta wirtualna nie była nigdy wcześniej przedmiotem obrotu, ponieważ nie istniała.

Biorąc pod uwagę powyższe, wydatków poniesionych przez wnioskodawcę na zakup sprzętu przeznaczonego do kopania waluty wirtualnej, wydatków na energię elektryczną oraz amortyzację „koparki” nie można bezpośrednio powiązać z nabyciem waluty wirtualnej. A zatem, wskazane wydatki ponoszone w związku z „wykopaniem” waluty wirtualnej nie będą w omawianym przypadku obniżały podstawy opodatkowania, obliczanej według ww. zasad, gdyż – jak wskazano powyżej – wydatki te nie stanowią kosztów, o których mowa w art. 15 ust. 11 ustawy CIT.

PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT

TOMASZ JANKOWSKI
tel. +48 505 465 553
tomasz.jankowski@ptpodatki.pl

MACIEJ GROCHULSKI
tel. +48 501 012 085
maciej.grochulski@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl